

Rozważania: 21 sierpnia, wspomnienie Św. Piusa X

Rozważanie na 21 sierpnia,
wspomnienie św. Piusa X.
Poruszane tematy to: Św. Pius
X: umiłowanie Eucharystii i
doktryny; miłość do Papieża,
daru Bożego; *Il dolce Cristo in
terra.*

- Św. Pius X: umiłowanie
Eucharystii i doktryny;
- Miłość do Papieża, dar Boży;
- *Il dolce Cristo in terra.*

ŚWIĘTUJEMY DZIŚ WSPOMNIENIE
św. Piusa X, któremu wierni Opus Dei
powierzają sprawy dotyczące
współpracy Dzieła ze Stolicą
Apostolską. Św. Josemaría mianował
go swoim orędownikiem w 1953
roku. Już wcześniej obdarzał osobistą
czcią tego świętego papieża, którego
szczególnie podziwiał za pobożność
eucharystyczną, miłość do Kościoła
oraz pragnienie, aby Królestwo
Chrystusa zostało zaprowadzone w
sercach wszystkich ludzi, zgodnie z
hasłem jego pontyfikatu: *Instaurare
omnia in Christo* – „Odnowić
wszystko w Chrystusie”.

Giuseppe Melchiorre Sarto urodził
się w 1835 roku w Riese,
miejscowości położonej w
północnych Włoszech. Był drugim z
dziesięciorga dzieci w ubogiej
rodzinie. W wieku piętnastu lat
otrzymał stypendium i mógł wstąpić
do seminarium w Padwie. W 1858
roku przyjął święcenia kapłańskie i z

wielką gorliwością pełnił różne posługi duszpasterskie. W 1884 roku został mianowany biskupem Mantui i konsekrowany w bazylice św. Apolinarego w Rzymie. Od 1893 roku był patriarchą Wenecji i kardynałem, a w 1903 roku wybrano go papieżem. Jego pontyfikat trwał jedenaście lat, aż do śmierci w sierpniu 1914 roku. Od tego momentu w całym Kościele rozwinął się żywy kult, a liczni wierni przychodzili modlić się przy jego grobie w bazylice św. Piotra. W 1954 roku został kanonizowany.

Św. Pius X przeprowadził różne reformy liturgiczne i kanoniczne w Kościele. Jego największym przedsięwzięciem było umieszczenie Eucharystii w centrum życia chrześcijańskiego, zachęcał do codziennej Komunii Świętej i dopuścił dzieci do Pierwszej Komunii już w wieku siedmiu lat. Dążył również do szerokiego rozpowszechnienia doktryny

chrześcijańskiej. Już jako proboszcz opracował katechizm, a jako papież napisał tekst przeznaczony dla diecezji rzymskiej, który szybko rozprzestrzenił się po całym świecie. „Ten katechizm, nazywany «Katechizmem Piusa X», stał się dla wielu osób niezawodnym przewodnikiem w poznawaniu prawd wiary, dzięki temu, że był napisany językiem prostym, jasnym i precyzyjnym, oraz ze względu na skuteczność wykładu”^[1]. Jak napisał Ojciec Święty Franciszek: „Pius X zawsze był znany jako papież katechezy. Ale nie tylko! Był papieżem łagodnym i silnym. Papieżem pokornym i przejrzystym. Papieżem, który uświadomił całemu Kościołowi, że bez Eucharystii i bez przyswojenia prawd objawionych wiara osobista słabnie i umiera”^[2].

„DZIĘKI CI, BOŻE MÓJ, za miłość do Papieża, którą rozпалиłeś w moim sercu”^[3] – napisał św. Josemaría w *Drodze*. Tymi słowami wyrażał, że jego synowska więź z Następcą Piotra – choć bardzo ludzka – sięgała głębiej niż zwykła sympatia czy podobieństwo poglądów. Nie rozumiał jej także jedynie jako przekonania intelektualnego czy aktu woli, lecz jako dar Boży, łaskę złożoną przez Pana w sercu, która sprawiała, że gorąco kochał kolejnych papieży, których dane mu było spotkać w czasie swego życia. Rano, w dniu swojego odejścia do Pana, poprosił dwóch synów duchowych, by przekazali bliskiej osobie Pawła VI takie słowa: „Od lat odprawiam Mszę św. za Kościół i za Papieża. Możecie mu zapewnić – ponieważ wielokrotnie to słyszeliście – że ofiarowałem Panu moje życie za Papieża, kimkolwiek by on nie był”^[4].

Dla chrześcijanina zjednoczenie z osobą i intencjami papieża jest sprawą wiary, zaufania do Pana, który zwracając się do ubogiego rybaka, pełnego ograniczeń, zapewnił go: „Ty jesteś Piotr [czyli Skała], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt 16,18-19). „Najwyższa władza Biskupa Rzymu i jego nieomyślność, gdy przemawia *ex cathedra* – wyjaśniał św. Josemaría – nie są wymysłem ludzkim: zasadzają się na wyraźnej woli założycielskiej Chrystusa. Zupełnie bezpodstawnym jest w tym kontekście przeciwstawianie rządów Papieża, rządowi biskupów, czy też uzależnianie prawomocności Nauki papieskiej od uznania wiernych! Nic bardziej mylnego jak pojęcie

równowagi władz; choćby schematy ludzkie były atrakcyjne i praktyczne nie służą nam. Nikt w Kościele nie cieszy się przez siebie samego władzą absolutną, jako człowiek; w Kościele nie ma innego zwierzchnika jak Chrystus; i to Chrystus chciał ustanowić swojego Zastępcę — Biskupa Rzymu — dla swojej Oblubienicy pielgrzymującej na tej ziemi”^[5]__.

Dlatego, „miłość do Biskupa Rzymu powinna być naszą piękną namiętnością ponieważ w nim widzimy Chrystusa. Jeżeli obcujemy z Panem w modlitwie, będziemy kroczyć ze spojrzeniem nieskrępowanym, które pozwoli nam poznawać działanie Ducha Świętego, także w wydarzeniach, których czasem nie rozumiemy albo które powodują nasz płacz lub ból”^[6]__.

CZĘSTO PAPIEŻE PRZYPOMINAJĄ, że liczą na nasze modlitwy. Benedykt XVI, zaraz po wyborze, powiedział z balkonu bazyliki watykańskiej: „Pociesza mnie fakt, że Pan umie działać nawet przy niewystarczających narzędziach, a przede wszystkim ufam w waszą modlitwę”^[7]. Papież Franciszek wielokrotnie przypominał w swoich przemówieniach o potrzebie takiego wsparcia: „Proście Pana, aby mi błogosławił. Wasza modlitwa daje mi siłę i pomaga rozeznawać oraz prowadzić Kościół, słuchając Ducha Świętego”^[8]. W liście do jednego z kardynałów św. Josemaría wyrażał przekonanie, że przez modlitwę wspiera papieża i Kościół: „Modlitwa to jedyne, co mogę czynić. Mój biedny służebny wkład w Kościół sprowadza się do tego. I zawsze, gdy uświadamiam sobie swoje ograniczenia, czuję się pełen siły, bo wiem i doświadczam, że to Bóg czyni wszystko”^[9].

Poza modlitwą za papieża i jego intencje, wiara i wspólnota Kościoła prowadzą nas do poznawania i przyjmowania jego nauczania oraz do traktowania go z synowskim uczuciem. Jeśli czasem czegoś nie rozumiemy, nie powinno to powstrzymywać nas od przyjęcia z wiarą i zaufaniem jego nauczania. Św. Josemaría, który odnosił się z wielką czcią do św. Katarzyny ze Sieny – gorącej obrończyni papieża – mówił: „Tysiąc razy wolę przegryźć sobie język i wypluć go, niż wypowiedzieć najmniejsze choćby słowo krytyki przeciw temu, którego najbardziej kocham na ziemi po Panu i po Świętej Maryi: *il dolce Cristo in terra*, jak zwykłem mawiać, powtarzając słowa św. Katarzyny”^[10]. Taka postawa jest całkowitym przeciwieństwem publicznego krytykowania papieża czy podważania zaufania do niego, także w sytuacjach, gdy nie zgadzamy się z jakimś jego konkretnym poglądem.

Zawsze należy mu się przynajmniej „religijne posłuszeństwo rozumu i woli”^[11].

Możemy zakończyć, prosząc o wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny, aby święto św. Piusa X pomogło nam coraz bardziej umacniać naszą synowską więź z Papieżem: „Maryja nieustannie buduje Kościół, jednoczy go, podtrzymuje jego spoistość. Trudno jest posiadać autentyczne nabożeństwo do Matki Bożej i nie czuć się bardziej związanym z pozostałymi członkami Ciała Mistycznego, bardziej zjednoczonym z jego widzialną głową, Papieżem. Dlatego lubię powtarzać: *omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!* - wszyscy z Piotrem do Jezusa przez Maryję!”^[12].

[1] Benedykt XVI, *Audiencja*, 18-VIII-2010.

[2] Franciszek, Przedmowa do książki Lucio Bonora *Omaggio a Pio X. Ritratti coevi*, wyd. Kappadue 2023.

[3] Św. Josemaría, *Droga*, nr 573.

[4] Bł. Álvaro del Portillo, *Wywiad o założycielu Opus Dei*, Rialp, Madryt 2001, s. 232.

[5] Św. Josemaría, *Kochać Kościół*, nr 13.

[6] Tamże.

[7] Benedykt XVI, *Przemówienie*, 19-IV-2005.

[8] Franciszek, *Intencja modlitewna na listopad 2023*.

[9] Św. Josemaría, *List 15-VII-1967*.

[10] Św. Josemaría, *List 17*, nr 53.

^[11] Kodeks Prawa Kanonicznego, nr 752. Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 892.

^[12] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 139.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-21-sierpnia-sw-piusa-x/> (17-03-2026)